

Liisa – 40 vuotta kirjastomaailmassa

Alku oli vaatimaton. Fabianinkatu 33:n viides kerros. Vinttikerros. Matalat huoneet. Tilat olivat nykyisiä pienemmät, työvälineet alkeellisemmat, kuten kaikkialla siihen aikaan. Elettiin 1960-lukua. Kirjaston käytössä oli kirjoituskone, jolla kirjoitettiin luettelointikortit kirjaston kortistoon.

Fabianinkatu, Neitsytpolku, Aleksanterinkatu. Nyt puuramme Aleksanterinkadulla. Askelten ääni kaikuu uuteen päivään heräävän kirjaston käytävällä. Kello on kahdeksan ja viisitoista ja Liisa paikalla. Teologisen tiedekunnan kirjastossa siis kaikki hyvin. Ja mikäli ei olisikaan, niin kohta on, sillä ongelmien ratkaisija ja päätöksentekijä - Liisa - on aloittanut työpäivänsä. Millainen hän on?

Joulukuussa 1982, takana vas. Raili Pentti, sitten Kaisa Sinikara. Edessä vas. Heljä Knuuti ja Marja-Sirkku Holma. Pöydän päässä Liisa Rajamäki. Kuva: Marja-Sirkku Holman arkistot.

Liisalla on langat käsissään. ”Kysytään Liisalta.” Useimmiten vastauksen saa heti. Joskus vastaus saattaa olla ”Nooh. Mietitään”. Se tarkoittaa, että ongelmanratkaisuun tähtäävä prosessi on käynnistynyt. Vastaus on valmis, kun eri vaihtoehtoja on punnittu ja vertailtu keskenään ja tarvittaessa käännytty muun asiantuntijatahon puoleen. Siitä sitten taas työskentelyprosessi etenee... Materiaali- ja muissakin hankinnoissa mietintä ja vertailu ovat luonnollisesti

näytelleet olennaista roolia. Liisa on talousnainen. Vähemmällä rahalla enemmän laatua! Yhden kirjan hinnalla kaksi! Säästäväisyys on Liisan hyve.

Liisa on kallio. Hän ei kerro eteenpäin hänelle luottamuksellisesti uskottuja asioita. Hän on auttanut monia kirjastossa päätöksissä olleita saamaan vakituisen työn. Hän kannustaa kirjaston työntekijöitä myös kouluttautumaan ja harrastamaan liikuntaa.

Liisa on diplomaatti. Hän osaa suhtautua erilaisiin ihmisiin tilanteen vaatimalla tavalla ja kuitenkin säilyttää oman mielipiteensä. Hänen henkilökontaktinsa – jopa ulkomaille ulottuvat – ovat laajat, mistä on ollut kirjaston johtamisessa paljon hyötyä.

Liisa on hallinnoija ja organisaattori. Hän jaksaa istua urheasti erilaisissa kokouksissa ja rauhalliseen tyyliinsä tuoda teologisen kirjaston näkökulman esille. Malti, pidättyväisyys ja harkinta ovat hänen valttinsa.

Vuosikymmenten kokemus on tehnyt Liisasta myös teologian tuntijan. Toisinaan hän on lukenut Kotimaasta tai muualta kiinnostavan kirja-

arvostelun ja kysynyt informaatikolta, olisiko tällainen hyvä tilata kirjastoomme. Vaikea on muistaa kertaa, jolloin informaatikko olisi edes yrittänyt olla eri mieltä.

Keskiviikkoamuisin kirjastomme kahvihuoneen puheensorina lakkaa vähitellen ja kuulumaan jää vain yksi, puheenjohtajan ääni. Henkilökunnan kokous on alkanut. Käytäntö alkoi jo Neitsytpolulla ja on hyväksi havaittuna vakiinnuttanut paikkansa kirjastomme viikko-ohjelmassa. Usein Liisa on ehtinyt laatia puolivirallista kokoustamme varten esityslistan, jossa hyvän kokouskäytännön mukaisesti lopussa on kohta ”muut asiat”. Silloin meillä on mahdollisuus ottaa yhteisesti pohdittavaksi viikon aikana pinnalle nousseita seikkoja, joiden ratkaiseminen vaatii yhteistyötä. Kahvipöydän ääressä myös vaihdettiin kuulumisia ja vastaanotettiin hankintaehdotuksiakin vielä 1980-luvulla, kun jotkut teologisen tiedekunnan opettajista ja tutkijoista pistäytyivät kirjastossa aamu- tai päiväkahvin aikaan.

Porvoossa Runeberg-laivalla 1994: Edestä Pirjo Ollinen Sarri Johansson, Marja Kuittinen, Outi Junell ja Liisa Rajamäki. Kuva: Marja Kuittisen arkisto.

Liisa syventyneenä Wille Riekkisen kanssa keskusteluun Tarvaspäässä vuonna 1987, Kuva: Marja Kuittisen arkisto

Liisa osaa myös rentoutua ja nauraa. Virkistysmatkoista on meille jäänyt monia muistoja. Hvitträsk, Tarvaspää, Porvoo, Karkkila, Tallinna, Turku, Fiskars ja Karkku. Siinä matkakohteet, joissa kaiken muun hyvän lisäksi aina aurinko paistoi tai ainakin näyttäytyi meille. Muistoihin ovat tallentuneet matkojen yhteiset lounaat, varsinkin joen rannalla kesäteatterin lavalla ja Turun legendaarisessa Pinellassa, joen rannalla sekin. Joskus mukana on ollut kirjaston entisiä työntekijöitä, joita Liisa on kutsunut myös joulukahvittelaisuuksiimme.

1960-luvun lopulta tähän päivään kirjastotyö on muuttunut valtavasti. Kortistoista on siirrytty kirjastotietokantoihin, painettujen julkaisujen rinnalle ovat tulleet elektroniset aineistot. Kokoukset ja kirjastojen välinen yhteistyö

ovat lisääntyneet. Liisa on ollut aina kiinnostunut uusista tekniikoista ja työtavoista. Hänen työtahtinsa ei ole hiipunut eikä kiinnostus kirjastotyön kehittämiseen ole vähentynyt eläkepäivien lähestyessäkään.

Askelten loittoneva ääni kaikuu kirjastomme käytävällä myöhäisen iltapäivän aikaan. Työpäivä on päättynyt ja sen myötä pitkä työura Teologisen tiedekunnan kirjastossa. Alkavan kevään myötä Liisalle aukeaa uusi elämänvaihe, jota virkatyön aikataulut eivät enää säätele.

Me kiitämme monien vuosien yhteistyöstä ja toivotamme tuleviin päiviin virikkeellisyyttä ja elämän makua!

Teologisen tiedekunnan kirjaston väkeä ryhmäkuvassa. Istumassa Marja-Sirkku Holma, takanaan Heli Heinämäki ja Leo Näreaho, takanaan Pirjo Rouvinen. Takana vasemmalta Sakari Lipkin, Marja Kuittinen, Kaisu Leinonen, Pirjo Ollinen ja Ursula Anyamele. Kuvasta puuttuvat Pertti Hassinen, Tuomas Gynther ja Martti Lågas, Kuva: Leo Näreaho.

Teksti:
Teologisen tiedekunnan kirjaston henkilökunta

Kuvat:
*Marja-Sirkku Holman arkisto
Marja Kuittisen arkisto
Leo Näreaho*